

אדם, ונעשה ממנו לבושים של אור להלביש בהם הנשמה לעלות למעלה. ואף על גב שבארונה שאותם לבושים תלויים במעשים - אלה לא תלויים אלא ברצון הרוח, כמו שנתבאר, לעמד בתוף מלאכים ורוחות קדושות, וזהו ברור הדבר. והמנונה הקדושה למד פך מאלוהי: הלבושים שלמטה בגן שבארץ במעשים, והלבושים שלמעלה, (ברוח ורצון וכונת הלב) ברצון וכונת הרוח בלב.

ונהר יוצא מעדן להשקות את הגן וגו' (בראשית ב), הרי פרשה, אבל בגן הזה שלמטה, נהר יוצא מעדן ודאי. וצריך לדעת, הנהר הזה שיוצא בגן שלמטה, באיזה מקום הוא עקרו ופרשו. באיזה מקום? בעדן. העדן הזה הוא סוד עליון, ולא נתנה רשות לעין השכל לשלט בו. וסוד הדבר - אלמלא המקום הזה נמסר למטה להתגלות, המקום של העדן העליון הקדוש נמסר גם כן לדעת. אלא (אבל) משום ההסתרה של כבוד העדן העליון הקדוש, נטמן ונגנז העדן התחתון שאותו נהר שופע ויוצא ממנו, ולכן לא נמסר להתגלות אפלו לאותן הנשמות שבגן עדן.

כמו שהנהר הזה נפרד ויוצא מתוף עדן להשקות את הגן שלמעלה, כך גם מתוף אותו הפתח של האמצע יוצא אור אחד שנפרד לארבעה צדדים, בארבעה פתחים שאמרנו. המקום שעומדות אותן האותיות הרשומות. ואותו האור שנפרד לארבעה אורות, בארבע אותיות שנוצצות (יוצאות) יוצא מעדן, מקום שזוהרת הנקדה שלמעלה. ואותה נקדה מאירה, ונעשה עדן להאיר, ואין מי ששולט לראות

לעילא, מתעטר בה מאן דמתעטר, ואשתאר חולקא לההוא בר נש, ואתעבד מניה לבושין דנהורא, לאתלבשא בהו נשמתא. לסלקא לעילא. ואף על גב דאוקמוה, דאינון לבושין בעובדין תליין. אלין לא תליין אלא ברעותא דרוחא, כמה דאתמר, לקיימא גו מלאכין רוחין קדישין ודא איהו ברירו דמלה. ובוצינא קדישא, אוליף הכי מאלוהו, לבושין דלתתא בגנתא דארעא בעובדין. לבושין דלעילא, (כ"א ברוחא ורעותא וכוננא דלפא) ברעותא וכוונא דרוחא בלבא.

ונהר יוצא מעדן להשקות את הגן וגו', (בראשית ב) הא אוקמוה, אבל בהאי גנתא דלתתא, נהר יוצא מעדן ודאי. ואצטריך למנדע, האי נהר דנפיק בגנתא דלתתא, באן אתר עקרא ופרשא דיליה. באן אתר, בעדן. עדן דא רזא עלאה איהו, ולא אתייהיב רשו לשלטאה ביה עינא דסכלתנו. ורזא דמלה אלמלא אתר דא אתמסר לתתא לאתגלאה, אתר דעדן עלאה קדישא, אתמסר אוף הכי למנדע. אלא (כ"א אבל) בגין טמירו דיקרא דעדן עלאה קדישא, אתמסר ואתגנז עדן תתאה, דההוא נהר נגיד ונפיק מניה. ועל דא לא אתמסר לאתגלאה, אפילו לאינון נשמתין דבגנתא דעדן.

כמה דהאי נהר אתפרש ונפיק מגו עדן, לאשקאה לגנתא דלעילא, הכי נמי מגו ההוא פתחא דאמצעיתא נפיק חד נהורא, דאתפרש לארבע סטרין, בארבע פתחין דקאמרן. אתר דקיימין אינון אתוון רשימן. וההוא נהורא דאתפרש לארבע נהורין, בארבע אתוון דניצוצין, (כ"א ונקודין) נפיק מעדן, אתר דזהרא נקודה לעילא. וזהו נקודה אתנהיר, ואתעביד עדן